

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 52. S. Paulus Latrensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Antecessoris sui, qui Imperatorem Leo-
nem Philosophum post quartas nuptias
ad Communionem receperat, Diptychis
inferuit. Id quibusdam Episcopis non
probabatur, & parum abfuit, quin Poly-
eucti Communionem abjicerent. Ve-
rum cum deinde Imperatoris voluntati
promptissime morem gererent, virorum
inconstantium zelus risu exceptus est.
Sub idem tempus Antiochia Constanti-
nopolim allata est manus S. Joannis Ba-
ptistæ, quam aliquis Diaconus, nomine
Job, pio furto subtraxerat. Ubi illam
deferentes Calcedonem pervenerunt,
misit Imperator triremem Prætoriam vi-
rosque de Senatu præcipuos. Polyeu-
ctus quoque Patriarcha cum omnibus
Clericis in occursum provectus est, illa
luminaria, (*) & thus crematum.
Tumque Reliquiæ in Palatio depositæ.

Sæculum X.
A.C. 956.

§. LII.

S. Paulus Latrensis.

Eodem anno nongentesimo quinquage-
simo sexto S. Paulus Latrensis, Ana-
choreta celebratissimus & ab Imperato-
re

MS. Bibl.
Reg. n. 2450.
fol. 204.

(*) Ex his contra Protestantes consensus
Ecclesiæ Orientalis & Occidentalis in Cultu San-
ctorum & Reliquiarum probatur. Quid hu-
jusmodi exemplis & argumentis opponant?

Sæculum X. re Constantino magni æstimatus, beato
A. C. 956. fine quievit.

Sup. Lib.
XLVIII.
§. 2. 3.

Is patria fuit Elæa in Asia, civitate Pergamo vicina. Patre ipsius Antiocho, clastiaris præfecto, in bello maritimo contra Musulmannos occiso, Eudocia mater in Bithyniam prope Marycatam, S. Joannicii patriam, se recepit, duos habens filios Basilium & Paulum, de quo paulo post agemus. Basilium paris conditionis virgini desponsavit; sed cum jam celebrandæ essent nuptiæ, ipse ad montem Olympum clam aufugiens, in Laura S. Eliæ monachum professus est, moxque, ut propinquorum amicorumque ad se invisentium tumultum declinaret, in Brachianos montes prope Latrum penetravit. Inde misit, qui quærerent fratrem suum, post obitum matris cum extrema paupertate luctantem, namque porcorum custos tenue stipendium merebatur. Eum ad montem Latrensem deductum tradidit Petro Abbati maximi Monasterii Coryensis, ab ipso fundati, qui cum egregiam indolem Pauli notasset, retinuit adolescentem sibi ab obsequiis futurum. Basilium ad montem Olympum reversus, Abbatis munere in Laura S. Eliæ functus obiit.

Paulus vero macerandi corporis studio excellens, somnum pæcipue vincere cupiebat. Nunquam ad dormiendum

dum cubans, sed vel arbore vel saxo ni- Sæculum X.
 xus, visus est, nunquam verbum otio- A. C. 956.
 sum proferre auditus. In culina mini-
 strans, sæpe ignis Inferni memor lacry-
 mas fundebat. Sæpe Petrum Abbatem
 precibus fatigans, ut sibi liceret in ere-
 mum secedere, id obtinere non potuit,
 quod diceret senex, ipsum viribus & æ-
 tate sua majora tentare.

At defuncto Abbate Paulus, com-
 municato cum Demetrio, amicorum o-
 ptimo, consilio, eodem sequente in ver-
 ticem montis Latri, haud procul a Lau-
 ra Cellibarensium enixus est. Ibi que
 apud specum, qui a Dei Matre nomen
 acceperat, substitit. Volebat Demetrius
 propius ad Lauram accedere, ut inve-
 nirent, unde viverent. Sed Paulus,
*neutiquam ulterius procedam, inquit, hic
 enim nobis manendum.* Et dicente De-
 metrio: *Quo autem hic nutriemur?* re-
 posuit Paulus, *ex istarum arborum fru-
 ctu,* simulque digito glandiferas quercus
 monstrat. *Ergo glandes manducabimus,*
 ait Demetrius, *quas ne quidem porci de-
 vorarent, hoc anni tempore necdum ma-
 turas?* Et Paulus: *Secundum prudentiam
 carnis loqueris.* Postquam vero per o-
 stiduum nihil comedissent, tandem glan-
 des stomacho ingesserunt, unde ita ad
 vomitum incitati sunt, ut rejectas da-
 pes etiam sanguis sequeretur. *Nunquid
 Hist. Eccles. Tom. XIII. A a præ-*

Sæculum X. *prædixi pater mi!* inquit Demetrius,
A. C. 956. cui Paulus: *Sile! malignis corporis tu-*
moribus sic expulsis, eo melius habebi-
mus.

Itaque Demetrius in eandem non fe-
rens, propius ad Lauram accessit, jun-
xitque se Anachoretæ seni, nomine Mat-
thæo, magnæ Sanctitatis viro, cui cum
significasset, quid sibi & Paulo accidisset,
relictumque esse socium omni ope hu-
mana destitutum, dixit Matthæus: *Ma-*
ne hic, fili mi, & quoties volet, partem
annonæ, quam largitur nobis Dominus,
ad eum defer. Cum Demetrius hunc
sermonem Paulo retulisset, lacrymas
præ gaudio cadentibus dixit: *Ecquid*
intelligis, frater mi, Deum sperantes in
se neutiquam deserere. Paulus in hoc
specu vigilans, jejunans, sæpissime genu-
flectens & vehementes Dæmonis tenta-
tiones vincens octo menses commora-
tus est.

Paulus & Demetrius deinde ad Mo-
nasterium suum Caryense ab Abbate re-
vocati redierunt; sed post paucos dies
Paulus impetrata abeundi licentia, ad
montem Latrensem reversus, invenit
Athanasium, qui olim cujusdam Mona-
sterii Rector nunc in solitudine prope
Lauram Salvatoris degebat. Is rogatus
a Paulo, ut ipsi columnam non procul a
Laura extrueret, ei columnam a natura
ædifi-

ædificatam, id est petram eminentissi- Sæculum X.
 mam, in cujus cacumine caverna erat, A. C. 956.
 indicavit. In ea aliquando alius, nomi-
 ne Athanasius, relicta Constantinopoli,
 ut Iconoclastarum persecutionem effu-
 geret, annis viginti duobus persevera-
 verat. Eandem cum subiisset Paulus
 nullis illatis alimentis, quidam agricola,
 qui capras duas longius a grege sparsas
 quærebat, inventum fovere cœpit. Ci-
 bi aliquid afferebat adjuncta curta su-
 pellectile, videlicet lampade, silice, ex
 quo ignem eliceret, & modico oleo.
 Cum deinde tempore messis instante vir
 iste agrestis recessisset, & Paulus aliquot
 dies sine cibo durasset, tandem ægre spi-
 rans collectis tamen viribus oleum &
 aquam lampadis suæ bibit, unde utcu-
 que refocillatus est. Exinde Athanasius
 discipuli sui memor attulit ei annonam
 necessariam, plus enim accipere recusa-
 bat. Demetrius quoque comperto, ubi
 degeret, ejus curam suscepit. Annis
 duodecim Paulus in hoc antro fuit, &
 annis tribus frequentissimis Dæmonis il-
 lusionibus vexatus est. Cum vehemen-
 ter cuperet Sanctum Sacrificium in suo
 specu celebrari, Athanasius scalas præ-
 paravit, per quas Presbyter cum quibus-
 dam aliis ascendit. Post elevatam Ho-
 stiam, cuncti Pauli honori dederunt, ut
 Communionem primus acciperet. Mox
Aa 2 terra

Sæculam X. terra tremore concussa, & commotis ru-
A. C. 956. pibus terrefacti sunt omnes; illis, qui
 infra ad radicem montis expectabant,
 nihil percipientibus. Paulus, cum aqua
 deficeret, ex solo arido in latere specus
 sui fontem fluere effecit, exinde peren-
 nem.

S. Pauli vita.

Tunc vero Paulus fama celebrari ce-
 pit. Multis sub ejus Disciplina vivere
 cupientibus, in locis specui illi vicinis
 constructis hinc & inde cellulis Laura
 originem sumsit. Alii in præparatis tu-
 guriis, alii in cavernis sedem fixerunt.
 Tumque etiam exiguum Oratorium in
 honorem S. Michaelis conditum. Ce-
 terum Paulus, de proprii corporis ali-
 mentis nullatenus sollicitus, Discipulo-
 rum suorum necessitati caute providebat,
 ut omnem prætextum quidquam de re-
 gula relaxandi tolleret. Illos qui in so-
 litudine vivere possent, ab aliis, quibus
 in Congregatione perseverare expedie-
 bat, perite discernebat. Fratres Pau-
 lum Patrem suum Spiritualem nihil om-
 nino celabant, sine ejus licentia non ex-
 ibant, aut panem coquebant, aut quod-
 cunque aliud faciebant nisi prius acce-
 pta ejus Benedictione; proprium nihil
 possidebant.

Postquam annis duodecim in hac ru-
 pe fuisset, Discipulorum suorum aliorum-
 que ad se concurrentium frequentiam
 pero-

perofus, clam discedens in locum montis ab hominibus desertum se contulit, ubi in ferarum societate calorem, frigus, omnes aëris intempestivi injurias patientissime tolerabat. Non nunquam ad Lauram veniens fratres ad constantiam hortabatur, illudque inprimis inculcabat, ne propriis viribus & virtuti fiderent. Qui ei serviebat, præstitutis diebus annonam ad ipsum deferebat. Demetrio quadam die apud Magistrum deflente, quod non amplius viri magni existerent, nec dona miraculorum, quæ præterita sæcula illustrassent, a Cælo concederentur, Paulus subridens respondit: *Videris velle negare, Deum semper æque bonum esse.* Tum plura, quæ sibi prodigiose acciderant, narravit. Alius Discipulorum, nomine Simeon, interrogavit; cur jam hilaris, jam tristis appareret. Cui ille: *Quando me nihil a rerum Cælestium contemplatione abstrahit, jucundissima luce circumdor, cibi potusque & rerum omnium terrestrium immemor, sed quando loqui hominibus compellor, inde turbor & affligor.* Idcirco, quando cum Discipulis suis procedebat, eos multis passibus solus anteibat, quo liberius Laudes Divinas cantare, & meditationi vacare, posset. Præterea Angelum suum Tutelarem continuo sibi conspicuum habebat.

Sæculum X.
A.C. 956.

Sæculum X.
A. C. 956.

Anachoretæ
in Asia,

Solitudinis amore ductus, Paulus in Insulam *Samon* trajicere constituit. Jam jam navem conscensurus, videns decem milites a fuga retractos in vinculis detineri, intrepide præsidii præfecto præcipit, ut liberos dimitteret. Ille conspecto exiguæ staturæ homine, & villi vestitu, credebat esse rusticum; constantia tamen & sapientia ex ejus vultu elucente movebatur. Addidit vir Sanctus: *Præposito tuo dices, hos a Paulo Monacho e potestate tua vi adhibita fuisse ereptos.* Hac solertia Paulus miseros liberavit. Ubi in *Samon* pervenit, in specum montis *Cercis* secessit, in quo olim *Pythagoram* Philosophum sedem suam fixisse ajebat. Cum Paulum in Insulam advenisse brevi fama vulgasset, plurimi ad percipiendam ejus Doctrinam undique confluebant, atque ipso Auctore tres *Lauræ*, in illa Insula a *Saracenis* destructæ, reparatæ sunt. Interim monachi *Latenses* ubique Paulum perquirentes, comperto, quod in Insula *Samo* degeret, missa per aliquem suorum epistola eum ad se revocarunt, qui cum nulla re ibi multum afficeretur, facile invitantem secutus est.

Post reditum Paulus novo fervore ad altiorem perfectionis gradum contendit.

Cum

Cum Pauli fama in remotas provin-^{Sæculum X.}
 cias & Romam usque pervenisset, Papa A.C. 956.
 quemdam Monachum senem misit, qui
 eum videret, colloqueretur, vitæ ratio-
 nem ad examen vocaret, & sibi omnia
 accurate referret. Petrus Bulgarorum
 Rex datis sæpe ad Paulum literis se
 ipsum & Regnum suum ipsius precibus
 commendabat. Imperator quoque Con-
 stantinus Porphyrogenitus plures ad
 eum scripsit Epistolas, diu postea in illa
 Laura servatas. Nam Constantino ex-
 ercitus navalem contra Saracenos in
 Cretam missuro, & S. Virum per literas
 consulenti, ipse respondit, Imperatorem
 rem Deo gratam nequaquam facturum.
 Nihilominus Imperator, ne ingentes
 sumtus paratæ expeditionis perirent,
 executus est, quod constituerat, & facti
 postea sero pœnituit, eo acerbius, quod
 idem sæpius frustra tentaverit.

Quadam die Imperator Photium Pa-
 tricium, præfectorum suorum præci-
 puum, ad S. Virum missum, jussit ejus-
 dem vultum & totum corporis habitum
 attente perlustrare. Quoties vero Pa-
 tricius oculos in ejus faciem figere co-
 nabatur, oris fulgorem non ferebat;
 quod etiam pluribus aliis Sanctum Vi-
 rum intuentibus obvenit. Attamen lu-
 cem hanc prodigiosam solummodo pau-
 cis, quibus Deus concedebat, cernere

Sæculum X.
A. C. 956. licuit. Ceterum Paulus Patricium rogavit, ut Sacræ Imagini Edeffenæ sindonem ejusdem latitudinis admoveret, sibi que transmitteret; quæ postquam ad Paulum delata fuit, & explicata, in ea Jesu Christi effigiem prototypo simillimam & clarissime expressam perspexit, quam præter ipsum nemo videre potuit. Auctoritate, qua apud Imperatorem valebat, usus obtinuit, ut Manichæorum præcipui & perniciosissimi procul a civitatibus Cybirreote, & Mileto relegerentur.

Paulus in Dominica, die octava Paschæ, convivium adornare, & multos invitare consueverat. Quodam annoangebatur Lauræ Oeconomus, quod nec farina, nec vinum, nec legumina suppeterent. Cumque de hac penuria S. Virum monuisset, ille sollicitum objurgavit, quod modicæ fidei Christianus esset, Et ecce! ipsa die mane adsunt ante ostium muli pane candido, vino, caseo, ovis, & multis aliis alimentis onerati, a vicinis, imprimis Episcopo Amazonensi & ipsius Clericis missi. Ex his dignoscimus, quos cibos hi monachi hospitibus suis apposuerint. Festum nullum ritu magis solemni celebrabat Paulus, (*) quam

S. Catharina.

(*) Nemo sanus dixerit, S. Paulum Latrentem

quam S. Æcaterinæ Martyris, quæ eadem Sæculum X.
ac Catharina esse creditur. Nec de A. C. 956.
ejus Cultu argumentum antiquius oc-
currit. Ea vero charitate ardebat in
pauperes, ut eis omnia sua, alimenta
propriæ sustentationi necessaria, vestes
denique quibus tegebatur, præberet.
Quin semel se ipsum ut mancipium in
ignota regione venundare, & pretium
in egenos erogare constituerat.

Cum vitæ suæ finem imminere au-
guraretur, vocato ad se Discipulo Re-
gulas Monachis illius Lauræ dictavit.
Tum in montem suum regressus, mansit
ibi usque ad Festum S. Nicolai, sextam
Decembris, qua ad Lauram reversus
Missam solito maturius celebrari jussit.
Mox lecto, quod nunquam ante consue-
verat, se imponens feбри corripitur. O-
rare tamen cessavit nunquam, nec mo-
nachos suos hortari ad perseverandum.

A a 5 Suc-

sem hanc Sanctam Martyrem sibi ipsi finxisse,
& primum omnium eam coluisse. Et de S. Ca-
tharina Fleurius plura habet Tom. II. pag. 845.
ex Eusebio. Unde vel ex solo Eusebio, & hic
etiam ex auctore vitæ S. Pauli viris ingenuis
parum dignæ quorundam Protestantium, dicen-
tium, a Catholicis Sanctos coli, quos nescias
an aliquando inter homines extiterint, calumniæ
satis superque refelluntur, etiamsi singulæ cir-
cumstantiæ non essent exploratæ.

Sæculum X. A. C. 956. Successorem sibi designare noluit, dicens, eligerent ipsi, quem meliorem judicarent. Ita obiit, anno Mundi sexies millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto, Indictione decima quarta, nempe anno reparatæ Salutis nongentesimo quinquagesimo sexto, decima quinta Decembris, qua die Ecclesia Græca ejus memoriam colit. Erat Paulus corporis mole exiguus, calvus, barba curta, pallida facie, sed amœna.

Cum ad ejus Sepulchrum monachorum aliquis a Dæmone insidente fuisset liberatus, quidam monachus Simeon nomine, impatientissime ferens tumultum, quem istud prodigium in Ecclesia excitaverat, accedens ad S. Viri tumulum, eumque quasi viventem affatus, *anne hoc sit, ait, vanam hominum gloriam fugere? ubi ille tuus solitudinis & tranquillitatis amor? nisi cessas, turbarum apud nos nunquam erit finis. Brevi tempore venient viri, feminae, infantes, omne hominum genus hunc locum implebit. Monachorum libertas, pax, quies, peribit. Si solitudinem nostram miraculando amplius turbare vis, fac, ut cito sciamus. De monte nostro te dimittemus, & infra positus, quod lubebit, facies.* In hunc modum objurgatus S. Paulus nunquam amplius Diabolum ex aliquo energumeno publice ejecit, quamvis

vis ægrotos sanaret, alios homines se ^{Sæculum X.}
 invocantes juvaret, & miracula, qualia ^{A. C. 959.}
 vivus patraverat, mortuus etiam pluri-
 ma ederet.

§. LIII.

Constantini Porphyrogeniti exitus.

Constantinus per annos adhuc quindecim, ex quo a Romani liberorum-
 que ipsius insolentia liberatus fuerat, so- ^{Cedr. p. 635.}
 lus imperans, nihil proborum omnium
 expectatione dignum egit. Vinum im-
 modice potabat, laborem fugiebat, &
 ubi iram conceperat, nulla ratione ani-
 mum mitigari patiebatur, cum reos pu-
 niebat, nullum misericordiæ locum da-
 bat. Desidiosus non pensatis suorum
 meritis officia & munera publica indi-
 gnis conferebat; unde Imperatoris im-
 becillitate ad explendam avaritiam u-
 tentes Helena Imperatrix & Basilus e-
 jus frater Cubicularius cuncta officia,
 accepta pecunia, in suos clientes divi-
 debant.

Porro in Constantino illud tamen
 laude dignum invenitur, quod scientias
 artesque ab Antecessoribus suis negle-
 ctas amaverit, quas ut pristino splendo-
 ri restitueret, viros excellentes undique
 conquisitos publice docere jussit. Scho-
 læ Philosophicæ Constantinum Proto-
 spatarium & Mysticum, Rhetoricæ Ale-
 xan-

^{Post. Theo.}
^{p. 278. n. 14.}

xan-